

Sygn. akt II K 416/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Kazberuk

Prokurator nieobecny – zawiadomiony

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r.

sprawy **S. L.**

s. A. i E. z domu A.

ur. (...) K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 01 lipca 2014r. na ul. (...) w miejscowości B., prowadził rower wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 306/13 zakazowi prowadzenia rowerów,

tj. o przestępstwo określone w art. 244 k.k.

I. oskarżonego **S. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 244 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery i 20/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

II K 416/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Kętrzynie prawomocnym wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie II K 306/13 skazał S. L. za czyny z art. 178a§2 kk w zb. z art. 244 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk wymierzając mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat. Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 6 września 2013 r.

W dniu 1 lipca 2014 r. w miejscowości B., na ulicy (...) kierujący rowerem został zatrzymany do kontroli drogowej. Po sprawdzeniu w systemie (...) okazało się, że posiada on aktualny zakaz prowadzenia rowerów od dnia 6 września 2013 r. do dnia 6 września 2013 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego k. 7-10, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie k. 3.

Oskarżony S. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w całości. Na rozprawie przed Sądem wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze w wymiarze 2 miesięcy pozbawienia wolności(wyjaśnienia k. 36). Oskarżony na potrzeby toczącego się postępowania był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy stwierdzili, że w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznawania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Warunki z art. 31 § 1 i 2 kk nie zachodzą.

Ponadto biegli lekarze psychiatrzy, stwierdzili u oskarżonego szkodliwe używanie alkoholu, a także orzekli że jest on zdolny do udziału w postępowaniu przed Sądem (opinia sądowo- psychiatryczna k. 20-21).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na danie im wiary w całości, albowiem są konsekwentne i spójne. Oskarżony przyznał przed Sądem, że pojechał do sklepu, mając świadomość obowiązującego zakazu prowadzenia rowerów.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał winę oskarżonego za udowodnioną i nie budzącą żadnych wątpliwości. S. L. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 244 kk.

Oskarżony z rozmysłem zignorował ciężący na nim z mocy wyroku sądowego zakaz prowadzenia rowerów. W chwili popełnienia czynu miał świadomość faktu prawomocności tego orzeczenia.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę okoliczności wpływające na społeczną szkodliwość zarzucanego mu czynu. Przedmiotem ochrony tego występku jest wymiar sprawiedliwości, a w ramach tego zapewnienie wykonania orzeczeń Sądu. Oskarżony winien respektować każdy wyrok, a zakazy zawarte w orzeczeniach obowiązany jest przestrzegać przez cały okres na jaki zostały orzeczone.

Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie uprzednia karalność oskarżonego(karta karna k. 11-13), natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się do winy, wyrażenie skruchy i skorzystanie z instytucji dobrowolnego poddania się karze.

W tym stanie rzeczy Sąd wymierzył S. L. karę bezwzględną w wymiarze 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie znalazł bowiem żadnych okoliczności przemawiających za warunkowym zawieszeniem kary. Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary jest nierozzerwalnie związana z istnieniem pozytywnej prognozy na przyszłość wobec oskarżonego. Sąd może skorzystać z tej instytucji jedynie wówczas, gdy jest mało prawdopodobnym, by sprawca w przyszłości popełnił przestępstwo. Natomiast w niniejszej sprawie postawa oskarżonego wskazuje, że nie wyciągnął on żadnych wniosków ze spowodowanego wcześniej konfliktu z prawem.

Oskarżony był już wielokrotnie karany, nadto niniejszego czynu dopuścił się w okresie próby z wyroku II K 306/13.

Postawa oskarżonego świadczy zatem, że jest on osobą wysoce niepoprawną, nie przestrzegającą prawa i obowiązujących go zakazów sądowych. Wcześniejsze doświadczenia nie wdrożyły go do przestrzegania porządku prawnego, dlatego też kara pozbawienia wolności w zawieszeniu nie odniosłaby spodziewanego rezultatu. Sąd doszedł do przekonania, że wszystkie przedmiotowe i podmiotowe okoliczności wskazują, że nie istnieje możliwość zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, albowiem nie byłoby to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary.

Zdaniem Sądu zastosowanie kary innej niż izolacyjna, z pewnością nie zapobiegnie powrotowi do przestępstwa oskarżonego, wręcz przeciwnie dotychczasowy sposób jego życia, popiera wniosek zgola przeciwny. Zgodnie z opinią psychiatryczną oskarżony może przebywać w warunkach izolacji penitencjarnej.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 540 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, a nadto kwotę 124,20 zł tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych i nie posiada żadnego majątku.